

ראתו: אבא מה הבאת לנו? הרופא הציג בפניהם את סיגיה המחייכת, "זה מה ש' הבאתי."

מפלגות

שעת הכושר

אחד הפקידים הגבוהים בירושלים הרשה לעצמו השבוע הלצה בשיחה פרטית, "לא לפרסום". אמר האיש, מנאמני דויד בן-גוריון: "היו שלושה גורמים שהסכו את סוף אוקטובר לשעת-כושר היסטורית למיב-צע סיני: הבחירות שהעסיקו את נשיא אר"צות-הברית, המהומות בבודפשט שהעסיקו את מנהיגי ברית-המועצות, והימצאו של משה שרת במזרח הרחוק."

ההלצה לא היתה כל כך משעשעת. כי אחת השאלות המסקרנות ביותר שריחפו השבוע בארץ היתה: מה קרה עם משה שרת? כיצד נמצא בחוץ-לארץ בשעה ה' גדולה — וכיצד לא הוצעק חזרה?

הגשרים לא נשרפו. אין ספק ש' למשה שרת לא היה כל מושג על המיבצע העומד להתחולל, ויתכן מאד שהוא שמע עליו לראשונה מן העתונות. מתקבל על ה' דעת שלא היה זה מקרה: אילו נסתים ה' סיכוב השני, כמקוה בידי מתכנניו, בנצחון פוליטי מזהיר של דויד בן-גוריון, הרי סי' לוקו של משה שרת מכל אחריות היה יכול להחת פסק-דין מוחת על הקאריירה הפוליטית של ראש-הממשלה לשעבר.

הפיכת הגלגל הפוליטי גרמה עתה לתוצאה הפוכה. במידה שתהיה, בתודשים הקרובים, ריאקציה ציבורית נגד התיכונן הפוליטי של ה' הסיכוב השני, יהיה משה שרת האיש ה' יחיד שאינו נושא בשום אחריות לכך. כי אדם שהיה עוסק באותה שעה בהסברת עמ' דת ישראל לגדולי אסיה, יכול שרת עתה

המלחמה

סיפור השבוע

קומאנדקאר צבאי עמוס חיילים דהר על דרך העפר, המובילה מנוה המדבר תמוך ב' מדבר-סיני לעבר נחל. היה זה יומיים לפני תום המערכה בסיני. הקומאנדקאר היה ב' סיור שיגרתי. לפתע הרגיש אחד החיילים בתנועה חשודה על אחת הגבעות. המכונית נצצרה והחיילים קפצו מתוכה, התפרשו למרגלות הגבעה והחלו צולים עליה במבנה קרב.

מראש הגבעה נפתחה עליהם אש רובים חלשה. החיילים השיבו אש. כעבור דקות ספורות השתרר שקט על הגבעה. סיפר אדגר הירשביין, צלם צבאי שגילוה אל ה' פטרול: "בשטח של 15 מטרים מצאנו שבע גופות של חיילים מצריים. הם היו חגורי חגור רובים נעולי נעליים."

מתחת למכונית שניצבה על הגבעה ה' גלתה לעינינו תמונה זועמת. נערה בידר' אית כבת 16, לבושת שחורים ורעולת פנים, היתה מוטלת בפישוק אברים. היא היתה מתה. בידה היתה חבילה לבנה. לאור פנס נפתחה החבילה. מצאנו בתוכה ילדה קטנה, כבת שנה, עטופת סמרטוטים. היא היתה חיה. לראשה היתה מחרוזת של מטבעות כסף מצריות."

לחיילים לא היתה ברירה אלא לקחת את הילדה עמם, להמשיך הפטרול. הם עטפו אותה בשמיכה, השקו אותה תה ממותק, והקומאנדקאר המשיך לדהור לתוך הלילה.

כדור בריאה. לאחר שתיים חזרו ה' חיילים לבסיסם. הם מסרו את הילדה לבית-חולים השדה הקרוב. הרופא התרן, ד"ר אלברט בכר, רופא ירושלמי בן 35 העובד בהרטה ירושלים, בדק אותה. כשהוריד מ' מנה את הבגדים גילה לתמהונו כי הילדה,

הוא צעיר ובעל דמיון. בחושו הדק מגיע תמיד להחלטה הנכונה.

מובן מאליו:

נלסון הוא מעשן!

1170

פיניה

אבא, מה הבאתו?

לטעון, אם ירצה בכך, כי הוא המנהיג ה' ישראלי היחיד שגשריו אל עמי אסיה לא נשרפו על-ידי פצצות-התבערה של צה"ל בחצי-האי סיני. יתכן שבאחד הימים יהיה זה שיקול חשוב.

הסברה

מסך הברזל

רוב העתונאים הורים המפורסמים כבר יצאו מישראל, כשהם מלאים סלידה גלויה מדרכי-הסברה הממוקשות של ישראל. בין ראשוני היוצאים היו ראנדולף צ'רציל, בנו של המנהיג הבריטי, שגטות-רוחו הפכה כי מעט לאגדה בין חבריו למקצוע, ואד מורו, איש הטלביזיה.

רוב היוצאים עברו לקפריסין, כדי לנסות את מולם באזור תעלת-סואץ הכבוש בידי (המשך בעמוד 8)

שהתנהגה כל הזמן בשקט, נפעה מכדור שחור לתוה. מיד נערך צילום רנטגן לסיו התברר כי כדור של תת-מקלע חדר לריאת הילדה. המנתח ד"ר רומנוב ביצע מיד ניתוח ב' מקום. התברר לו כי הכדור, שחדר לריאה, לא הויק לה. תאים החלו להירקם מסביבו ולסגרו. המנתח החליט להשאיר את הכדור בריאה.

הבעיה השניה שהתעוררה היתה מה ל' עשות בילדה. ד"ר בכר החליט לאמצה לו כבת. הוא מיהר לישוב העברי הקרוב, מסר את הילדה לידי מכרתו, מטפלת בקיבוץ. בו במקום נקבע לילדה שם: סיניה (מתחרו, בערך, עם ישעיהו). כאשר שוחרר השבוע ד"ר בכר משירותו במילואים, מיהר לקחת את הילדה. היא הבריאה כליל, חייכה וצחקת. ד"ר בכר הגיע לביתו כשהוא נושא שתי חבילות, את הקיטבג ואת הילדה. אשתו ובתו ריבה (8), סתחו את הדלת, צהללו לק'

נפלו למען תחי המולדת

כפירי ישראל אלה, דמותם תעמוד לעד, כלוחמים העסויים לא-אחת, שאין גבול למסירותם, אין סייג לנאמנותם ואין מכשול וקושי המרתיע אותם. אהבתנו ויקרנו שלוחים לחורי הלוחמים שנפלו. אשרי האמהות שילדו בנים כאלה ו' במלים אלה ביטא בשבוע שעבר ראש-ממשלת-ישראל את רגשותיו של כל אדם במדינה כלפי נופלי הסיבוב השני ומשפחותיהם.

רב חפצו של העולם הזה לתרום את תרומתו הצנועה להנצחת זכרם של הנופלים למען המולדת, כפי שעשה זאת בחודשים הארוכים של מזחמת תש"ח. על כן פונה המערכת אל קוראיה, וביחוד אל המשפחות השכולות עצמן, לסייע ביזה במשימה יקרה זו.

חברי הנופלים ובני ביתם, מתבקשים להמציא למערכת, תוך שבוע ימים, את תמונתו של יקירם, בצירוף רשימה על חייו, אופיו ופעלו. נא להקפיד כי הרשימה תכלול, במידת האפשר, את הפרטים הבאים: שמו המלא של הנופל, מצבו המשפחתי, תאריך לידתו ומותו, הנסיבות בהן הקריב את חייו, מעשיו בחיים האזרחיים. על גב התמונה נא לרשום את שמו, וכן את הכתובת שאליה יש להחזיר את התמונה. המערכת תספל באהבה בחומר זה, ותקפיד על החזרת התמונות לתעודתן.

את כל החומר נא להמציא בהקדם האפשרי, תוך שבוע, למערכת העולם הזה, ת. ד. 136, תל-אביב, על המעטפה נא לציין: "נפלו למען תחי המולדת."

